

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 938/2019
24.09.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Соње Павловић, Милунке Цветковић, Веска Крстајића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Јаковљевића, поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Нишу Кж1 119/19 од 18.04.2019. године, у седници већа одржаној дана 24.09.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажне пресуде Вишег суда у Нишу Кж1 119/19 од 18.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К 1156/15 од 12.12.2018. године, између осталих, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року проверавања од две године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет окривљеног АА.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 119/19 од 18.04.2019. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Нишу и, између осталих, браниоца окривљеног АА, па је пресуда Основног суда у Нишу К 1156/15 од 12.12.2018. године у односу на овог окривљеног потврђена.

Против правноснажне пресуде Вишег суда у Нишу Кж1 119/19 од 18.04.2019. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Зоран Јаковљевић због битних повреда одредаба кривичног поступка

из члана 438. став 1. тачка 9) и члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, а из образложења произилази да се захтевом указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине другостепену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање пред измењеним већем или да другостепену пресуду преиначи тако што ће окривљеног ослободити оптужбе да је извршио кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 1. КЗ.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП). На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА наводи да је првостепени суд прекорачио своје овлашћење и самостално изменио објективни идентитет оптужбе тако што је сам изменио чињенични опис радњи окривљеног АА које су битни елеменат сваког кривичног дела и те радње квалификовао као кривично дело из члана 357. став 3. у вези става 1. КЗ, јер се у његовим радњама нису стекли елементи бића кривичног дела из члана 234. став 1. КЗ за које је био оптужен, чиме је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Из оптужног предлога Основног јавног тужилаштва у Нишу Кт. број 1570/14 од 22.10.2015. године произилази да је окривљеном АА било стављено на терет извршење кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. КЗ, које је извршио на начин ближе описан у диспозитиву тог оптужног предлога, у периоду од 15.03.2012. године до новембра 2012. године у ... и ... као одговорно лице, технички директор Привредног друштва „ББ“ АД из ..., између осталог тако што је својим потписом и печатом оверио III привремену ситуацију број ../2012 од 12.06.2012. године, у коју су унети неистинити подаци да се на основу уговора о грађењу који је закључен између ЈП Дирекције за изградњу општине ... и Привредног друштва „ББ“ ДОО ... 14.03.2012. године изведени вишкови радова јуна 2012. године ... а радови никако нису могли да буду изведени јуна 2012. године при чему је могао да схвати значај свога дела и управља својим поступцима, и био свестан свог дела и хтео његово извршење и био свестан да је његово дело забрањено.

Из пресуде Основног суда у Нишу К 1156/15 од 12.12.2018. године произилази да је окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 1. КЗ са

идентичном радњом извршења која је садржана у оптужном предлогу Основног јавног тужилаштва у Нишу Кт. број 1570/14 од 22.10.2015. године.

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП прописано је да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници, а ставом 2. истог члана прописано је да суд није везан за предлоге тужиоца у погледу правне квалификације кривичног дела.

Имајући у виду одредбу члана 420. ст. 1. и 2. ЗКП, Врховни суд налази да, будући да нема разлике између чињеничног описа радње извршења кривичног дела за које се окривљени АА теретио оптужним предлогом Основног јавног тужилаштва у Нишу Кт. број 1570/14 од 22.10.2015. године и чињеничног описа радње извршења кривичног дела за које је оглашен кривим пресудом Основног суда у Нишу К 1156/15 од 12.12.2018. године, нема повреде објективног идентитета између оптужбе и пресуде, јер се првостепена пресуда заснива на чињеничном стању утврђеном на главном претресу које се креће у границама чињеничног стања описаног у оптужном акту. По налажењу Врховног касационог суда, чињеничним описом кривичног дела у изреци првостепене пресуде није измењена суштина чињеничног описа радње оптужења, а будући да суд није везан правном квалификацијом кривичног дела датог у оптужном акту, сходно члану 420. став 2. ЗКП, наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП од стране овога суда оцењени су као неосновани.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да су побијане пресуде донете и уз повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП која је учињена на тај начин што је суд подводећи радње извршења једног кривичног дела под правну квалификацију неког другог кривичног дела, изоставио битне елементе кривичног дела за које га је огласио кривим у погледу времена извршења, обзиром да је кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 357. КЗ немогуће извршити у временској конструкцији како је то навео првостепени суд јер је радња извршења овог кривичног дела једнократног карактера, а такође и наводима да је окривљени својим печатом оверио III привремену ситуацију, а службена исправа се може оверити само службеним печатом како то произилази из законске одредбе, тако да је и тај елемент кривичног дела изостављен.

Из изреке првостепене пресуде произилази да је АА кривично дело за које је оглашен кривим извршио као одговорно лице – технички директор тако што је својим печатом и потписом оверио службену исправу.

Одредбом члана 357. став 1. КЗ прописано је да службено лице које у службену исправу, књигу или спис унесе неистините податке или не унесе важан податак или својим потписом односно службеним печатом овери службену исправу, књигу или спис са неистинитом садржином или које својим потписом, односно службеним печатом омогући прављење службене исправе, књиге или списка са неистинитом садржином казниће се затвором од три месеца до пет

година, а ставом 3. истог члана прописано је да одговорно лице у предузећу, установи или другом субјекту који учини дело из ст. 1. и 2. овог члана казниће се казном прописаном за то дело.

Како из изреке првостепене пресуде произилази да је окривљени АА оглашен кривим што је у својству одговорног лица – техничког директора Привредног друштва „ББ“ АД из .. својим печатом и потписом оверио службену исправу, дакле да је наведене радње учинио поступајући као одговорно лице својим печатом и својим потписом, по налажењу Врховног касационог суда у радњама окривљеног АА стичу се сви објективни елементи кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 1. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца овог окривљеног којима се указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП од стране овог суда оцењен је као неоснован.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер се заснивају на исказу сведока ВВ који је дат пред Основним јавним тужилаштвом у Нишу у јануару 2014. године, у фази истраге, а поменути сведок је у међувремену преминуо тако да није могао да се саслуша и током главног претреса, па се на таквом доказу није могла заснивати пресуда.

Одредбом члана 406. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да осим у случајевима посебно прописаном у овом закону, упознавање са садржином записника о исказима сведока, саопштених или већ осуђених саучесника у кривичном делу, као и записника о налазу и мишљењу вештака, може се по одлуци већа обавити сходном применом члана 405. овог законика ако су испитана лица умрла, душевно оболела или се не могу пронаћи или је њихов долазак пред суд немогућ или знатно отежан због старости, болести или других важних разлога.

По налажењу овога суда, првостепени суд је извршио увид у исказ сведока ВВ и на том доказу засновао своју пресуду поступајући у складу са одредбом члана 406. став 1. тачка 1) ЗКП, па су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА којима се на напред наведени начин указује на незаконитост овако изведеног доказа и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, од стране Врховног касационог суда, оцењени као неосновани.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА којима се указује да је временска конструкција извршења кривичног дела за које је окривљени АА оглашен кривим неодржива, обзиром да време извршења кривичног дела представља чињенично утврђење суда и као такво не може бити законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног и његовог браниоца, а у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП.

Врховни касациони суд се није упуштао ни у наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА којима се указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, јер наведена повреда у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представља законом прописани разлог због кога је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић